

Publicerad 2009-11-08 00:16 av Vargadotter

och du tror fel när du tror att jag alltid kommer vara din skugga

Du var min drog.

Mitt alldeles eget slags heroin.

Girigt brukade jag dig

Missbrukade

För evigt förlorad

Svalde dina ord trots att de smärtade

Förstörde både hjärta och själ med dina gifter

Lät dig kväva mig långsamt med händer fläckade av lögner

Fann mig i det faktum att du hemsökte mina drömmar

Vareviga jävla natt

Tänkte ju att

Din röst var silkeslen när du viskade ord om kärlek i mitt öra

Att din hud var varm och olivfärgad under solens gassande strålar

Att alla dina leenden faktiskt var bevis på lycka i mitt sällskap

Och jag trodde jag var din, på riktigt

Inte som i sagorna

En sensommardag

Min näsa mot din hals och din doft

Som den ljuvaste berusning

Jag blev galen och du spökade överallt

Completely addicted, darling, nearly obsessed

Du slet mig sönder och samman med ord du aldrig sade

Och jag önskar

Att jag hade en rakbladsvass kommentar att fyra av som ett skott från ett shotgun

Mellan båda dina ögon så att du får känna

Smärta, på samma sätt som jag.

För vet du?

Ingen förtjänar blodtörstiga monster i mörkret under sängen mer än du.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vargadotter med Poeter.se id #30101 innehar upphovsrätten